

HUUDA AVUKSI!

Raamatussa tuodaan esille muutamaa otteeseen asioita, joissa puhutaan ääneen huutamisesta tai ääneen puhumisesta: - *"Jos sinä suullasi tunnustat"*, - *"pyytäköön ääneen viisautta"*, - *"huuda avuksesi Minua hädänpäivänä"*, - *"sanoi; ole armollinen minulle syntiselle"*, jne...

Mikä on ääneen lausutun lauseen merkitys? Tiedämme Jumalan kuulevan ajatukset ja jopa *"sanomattomat huokauksemmekin"*, - mutta jostain syystä meitä kehoitetaan ääneen rukoilemaan, anomaan tai tunnustamaan asioita eri tilanteissa. - Uskon ääneen lausutun ilmentävän sydämen asenteita. Se on antautumista ehdottomammin ja antamista "itsensä likoon" myös toisten ihmisten edessä. Ajatellaanpa esimerkiksi Raamatun jaetta:

*"Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, sinä pelastut. Sillä sydämellä uskotaan vanhurskauteen, ja suulla tunnustaudutaan pelastukseen." Room.10:9-10 [*JKR]*

- Mikä on siis suun tunnustuksen pelastava merkitys? Jo pelkästään ihmisten kesken tiedämme asioiden lujittuvan sanossamme sen ääneen toiselle. Sanotusta asiasta toinen päättelee toisen olevan vakaasti ja tosissaan jotain mieltä asiasta.

*Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi." Matt.12:37 [*JKR]*

- Myös omasta kokemuksestani tiedän ihmisten kunnioittavan uskoani - he eivät pyydä minua kapakkaan, tansseihin, saunailtoihinsa eivätkä muutenkaan tule kertomaan minulle rivoja juttujaan. Miksi? - siksi, että he tietävät vakaumukseni. He tietävät, ettei minua kannata houkutellessa maailman rientoihin - eihän uskovaiset niissä pyöri. Itselleni se on askel pois päin maailmasta ja sen pahuudesta, päihteistä ja petoksista. - Se on tie pyhään elämään, joka pelastaa ja varjelee synneiltä.

*"Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastaan esiin paha. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu." Luuk.6:45 [*JKR]*

Mitä siis sisimpämme on täynnä, sitä tuomme esiin. Jumalaton oppii hyvin nopeasti, ettei uskovainen lähde mukaan jumalattomuuteen ja näin ollen uskova saa olla *"ulkopuolella leirin"* pelastuen siinä kiusauksilta ja monilta houkutuksilta.

Otsikkoni teema: *"huuda avuksi"*, on poimittu Raamatun jakeesta, jossa annetaan lupa, ja jopa kehoitetaan avun pyytämiseen. Siinä samassa kerrotaan Jumalan asenne avun pyytämistämme kohtaan. Luemme sanat: *"Minä tahdon auttaa sinua..."* Ei siis ole kysymys tuuleen huutamisesta, vaan rukouksesta, joka kantautuu kuulevaa ja auttavaa Jumalaa kohti. Tätä jaetta lukiessamme, näemme, että Jumala asetti siihen myös "hartaan" toiveen suhtautumiseen Häntä itseään kohti:

*"Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun on kunnioitettava minua." Ps.50:15 [*JKR]"*

- Siispä, miten kunnioitan Jumalaani saadessani ihmeellisen avun elämäni hädän keskellä? - Jälleen ääneen lausumalla: *"kertomalla kaikista Hänen ihmetöistään."*(Ps.105:5, 1.Aik.16:12) - Juuri nämä ääneen lausutut sanat Jumalasta välittävät viestiä kunnioituksesta, kiitollisuudesta, sydämemme asenteesta ja rakkaudesta Jumalaamme kohtaan. - Kyllä se hyvältä tuntuu isästä saada lapseltaan isänpäiväkortti maininnalla: *"olet paras"* ja *"olet ollut hyvä kun autat kaikessa."* - Lapsi siis kunnioittaa isäänsä lausuessaan tällaisia tunnustuksia. Juuri näin voimme toimia Jumalan lapsina antaen kiitoksen ja kunnian Hänelle, jolle se kuuluu muistaen kaikkea, mitä hyvää Hän on meille tehnyt.

Raamatussa on myös toinen jae, jossa kehoitetaan huutamaan avuksi Jumalaa:

"Etsikää Herraa silloin, kun Hänet löytää voidaan; huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on." Jes.55:6 [KR33/38]

Tähän jakeeseen puolestaan on liitetty sanat: *"kun Hän läsnä on."* Uskon tämän ajatuksen viittaavan etsikko aikaan ja siihen, että hyljätessämme Jumalan piittaamattomina, lopulta Jumala jättää meidät *"oman onnemme varaan."* - Toisille hädän hetkellä tuntuu kyllä Jumalan apu kelpaavan, mutta entä sitten, kun kaikki on taasen hyvin? Voimmeko vaatia Jumalaa kuulemaan meitä vielä senkin jälkeen, kun olemme eläneet elämämme Hänestä piittaamatta? Tähän viitataan sanassa ajatuksella:

"Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, jotka eivät sinua miellytä," Saarn.12:1 [KR-92]

On siis tärkeätä luoda suhde Jumalan kanssa jo hyvinä päivinä. On hyvä oppia tuntemaan Jumalan ominaisuudet uskollisuudesta, armahtavaisuudesta, huolenpidosta, Hänen hyvästä tahdostaan ihmis-lapsia kohtaan jne. - Nämä auttavat silloin, kun hädän keskellä käännyimme Jumalan puoleen, pyytäen ja huutaen apua.

Toinen tapaus, missä osoitettiin kunnioitusta Jumalaa kohtaan avun saadessa, on Raamatun lehdillä kertomus kymmenestä spitaalia sairastavasta miehestä. Jeesuksen parantaessa heidät, vain yksi palasi kiittämään Jeesusta tästä Jumalan suuresta lahjasta, eli parantumisen ihmeestä. (Luuk.17:12-19) - Ajattelen tämän kuvastavan juuri sitä, että meidän tulee kunnioittaa Jumalaa ja muistaa olla kiitollisia kaikista Jumalan antamista lahjoista. Kertomuksen parantunut mies tuli Jeesuksen tykö ja lausui ääneen kiitollisuutensa Häntä kohtaan ja vain hän ainoastaan noista kymmenestä miehestä sai kuulla ihmeelliset ja vapauttavat Jeesuksen sanat: *"Ja Hän sanoi hänelle: 'Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut'."*

Oletko sinä tänään kiittänyt Jumalaa kaikesta hyvästä ja myös siitä, että Hän on auttanut sinua hädän hetkellä? - Muista luojaasi, muista kaikkia Hänen ihmetöitään ja kerro niistä! Anna kaikkien ihmisten kuulla, mitä elävän Jumalan Poika tekee elämässäsi JA ANNA KIITOS, YLISTYS JA KUNNIA JEESUKSELLE!

[*JKR = Viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun]